

“MY GREEK SCHOOL”

“To my grandmother:

Thank you for what I am... for what I have succeeded...”

By: Anthony Komninios, Year 12

Όταν μου είπαν ότι πρέπει να κάνω ομιλία για την πρόοδό μου στο σχολείο, δεν ήξερα τι θα μπορούσα να πω. Μετά, όμως, αναθεώρησα τα πράγματα και κατάλαβα ότι η πορεία μου είναι μία και μοναδική. Πέντε χρόνια πριν, δεν θα μπορούσα να φανταστώ ούτε στα όνειρά μου ότι θα μιλούσα στα ελληνικά μπροστά σε τόσο πολλούς ανθρώπους. Η ιστορία μου ξεκινάει στο παλιό σπίτι της προγιαγιάς μου που είναι από το Καστελλόριζο. Η γιαγιά μου πάντα μου μιλούσε για τις παραδόσεις και την αξιοπρέπεια που πρέπει να έχουμε εμείς ως Έλληνες. Επιπλέον, με το καλό φαγητό και την απεριόριστη στοργή της, μου έμαθε πόσο τυχερός είμαι που ζω σε μια χώρα γεμάτη ελευθερία, την Αυστραλία. Με αυτόν τον τρόπο έμαθα να εκτιμώ αυτά που έχω στη ζωή μου. Δυστυχώς, η γιαγιά μου μιλούσε μόνο ελληνικά και υπήρχε μία μεγάλη δυσκολία συννενοήσης. Παρόλο το πρόβλημα επικοινωνίας που υπήρχε, δεν στερήθηκα τίποτα και δημιουργήσαμε τη δική μας μοναδική γλώσσα επικοινωνίας. Όταν πέθανε, αποφάσισα να πάω σε ελληνικό Σχολείο και να μάθω για την γλώσσα και τον πολιτισμό που λαχταρούσε τόσα χρόνια να μου μάθει.

Η πρώτη μου μέρα στον "Άγιο Αντρέα" ήταν, πώς να το πω, γεμάτη φόβο. Θυμάμαι πόσο χτυπούσε η καρδιά μου όταν περπατούσα σ' αυτό το μονοπάτι πίσω μου πηγαίνοντας στην πρώτη μου τάξη και παραδέχομαι ότι η πρώτη μου εβδομάδα στο Σχολείο ήταν μια φάση προσαρμογής. Πολύ γρήγορα, όμως, κατάλαβα ότι το σχολείο αυτό έχει κάτι ιδιαίτερο. Το φιλικό προσωπικό, η ζεστασιά των συμμαθητών και το γεγονός ότι είμαστε μια μεγάλη ενωμένη οικογένεια γρήγορα με έκανε να καταλάβω τις αρετές και τις αξίες που προωθεί το Σχολείο. Αρχισα πρώτα στο Σαββατιανό Ελληνικό Σχολείο σε μια τάξη για αρχάριους και δεν ήξερα ούτε την άλφα βήτα. Η καλή μου δασκάλα ανησύχησε πολύ για μένα επειδή το επίπεδο των ελληνικών μου ήταν πολύ πιο χαμηλό από των άλλων. Είδε όμως το μεγάλο μου ενδιαφέρον γι' αυτό το μάθημα και έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι της να με βοηθήσει. Παρόλο το μειονέκτημα που είχα, που οι γονείς μου δεν μιλούσαν Ελληνικά, με πολλή σκληρή δουλειά και προσπάθεια κατάφερα να μάθω να διαβάζω και να γράφω και σιγά σιγά βελτιώθηκε και το λεξιλόγιό μου.

Η οικογένειά μου και ειδικά ο παππούς μου ήταν πολύ περήφανος για μένα και μου έλεγε πολλές φορές ότι η μία του επιθυμία είχε πια εκπληρωθεί. Οι ευκαιρίες που μου έχουν δοθεί σε αυτό το Σχολείο είναι αμέτρητες. Μετά από τέσσερα χρόνια σ' αυτό το Σχολείο, κατάφερα να πάρω υποτροφία για την ελληνική γλώσσα. Και νά 'ταν μόνο αυτό; Το Σχολείο και η αδερφότητα του Καστελλορίζου μου πρόσφεραν κάτι που θεωρώ ακόμα πιο σημαντικό για την πρόοδό μου. Μου χάρισαν ένα ταξίδι στο Καστελλόριζο. Τον τόπο για τον οποίο μιλούσε η γιαγιά μου με τόσο πολύ πάθος και αγάπη. Τώρα ήταν η δική μου σειρά να ανακαλύψω και να βιώσω τη ζωή εκεί με τα δικά μου μάτια. Πήγα με ένα συμμαθητή μου, τον Γιάννη και συμμετείχαμε στις δραστηριότητες του Σχολείου. Εκεί γνώρισα πολλά παιδιά και απέκτησα πολλούς καινούριους φίλους. Μας φιλοξένησε μία καταπληκτική γυναίκα, η Marian Mitaros. Αυτή η γυναίκα στάθηκε δίπλα μας και μας συμπεριφέρθηκε σαν να είμασταν δικά της παιδιά. Η επίσκεψη αυτή στην Ελλάδα, εμπλούτισε τα ελληνικά μου και με έκανε να καταλάβω γιατί ηθελε τόσο πολύ η γιαγιά να μου μεταλαμπαδεύσει τις πλούσιες ελληνικές παραδόσεις.

Πέρα όμως από τα ελληνικά, το Σχολείο αυτό μου έχει προσφέρει και πολλές άλλες ευκαιρίες για την ακαδημαϊκή μου πρόοδο. Επειδή οι τάξεις είναι μικρές, οι καθηγητές μπορούν να αφιερώσουν όσο πιο πολύ χρόνο θέλουν στο κάθε παιδί. Έτσι, στο Σχολείο «Άγιος Ανδρέας» η επιτυχία δεν είναι μία απλή επιθυμία αλλά γίνεται πραγματικότητα. Σε αυτό το Σχολείο δεν υπάρχουν καλές σχέσεις μόνο μεταξύ των μαθητών αλλά και μεταξύ διδασκόντων και διδασκόμενων. Μπορούμε να τους εκμυστηρευόμαστε πράγματα και οι καθηγητές δεν μας διδάσκουν απλά αλλά μας καθοδηγούν. Μαθαίνοντας και διαβάζοντας σ' ένα τόσο φιλικό περιβάλλον, η λειτουργικότητα και η αποτελεσματικότητα είναι δεδομένες.

Τώρα που κοιτάω πίσω, η πορεία μου είναι όντως μοναδική. Έχω ανοίξει τους ορίζοντές μου στον πολιτισμό, στην γλώσσα και στην κοινωνία. Η πορεία αυτή, όμως, δεν έχει τελειώσει εδώ, θα συνεχιστεί για την υπολοιπη ζωή μου.

«Αμμες δε γ' εσόμεθα πολλώ κάρρονες»